

Anker Engelund, over for Udvalget havde redegjort for den Forskning, der havde fundet Sted inden for Akademiets 8 Grupper i Aarene siden 1937, og de Resultater, dette Arbejde havde bragt. I alt var paa Akademiets Foranledning oprettet 11 nye Forskningsinstitutter og ca. 35 Researchs-Udvalg. Og til disses Forskningsarbejde var der alene i 1946 fremskaffet ca. 600 000 Kr., dels fra Industrien, dels fra private og dels fra forskellige Fonds.

Videre hedder det i Betænkningen: »Professor Engelund fremsatte paa Grundlag af de Erfaringer, som er indhøstet siden første Fremsættelse af Lovforslaget i 1943, Forslag til Ændringer i det foreliggende Lovforslag. Disse Ændringer gik ud paa at skabe et mere arbejdsdygtigt og sagkyndigt Forskningsraad og et større Repræsentantskab, hvori de heri interesserede Institutioner, Organisationer og Foreninger blev repræsenteret.

Denne Tanke vandt Tilslutning inden for Udvalget, idet det viste sig, at man fra mange forskellige Sider var interesseret i at blive repræsenteret i Forskningsraadet. Skulde man imødekomme alle berettigede Ønsker, vilde Forskningsraadet blive alt for stort og uden den Handlekraft, som et forholdsvis lille og sagkyndigt Raad vilde være i Besiddelse af.

Som Støtte for Raadet foreslaas oprettet et større Repræsentantskab, hvori de i Forskningen interesserede Institutioner, Organisationer og Foreninger bliver repræsenteret.

I Overensstemmelse hermed har Udvalget da udarbejdet Ændringsforslag til Lovforslaget om Oprettelse af et teknisk-videnskabeligt Forskningsraad.

I dette Forslag har man taget Hensyn til de Erfaringer, der er gjort vedrørende Forskningsarbejdet i de senere Aar.

Under Udvalgsbehandlingen blev tillige drøftet Ønskeligheden af at forhøje Stipendiebeløbet. Og Udvalget henstillede, at der paa de aarlige Finanslove stilles et Beløb af 100 000 Kr. til Raadighed for Raadet til Uddeling af Stipendier. Dette blev tiltraadt af Statsministeren.

Mindst 2 Stipendier à ca. 12 000 Kr. bør tildeles unge Videnskabsmænd til Studier i Udlandet.»

Under Sagens Behandling i Folketinget udtalte *Hvidberg* (K. F.), at hvor glad man end maatte være for Oprettelsen af Forskningsraadet, vilde det dog være en skæbnesvanger Misforstaaelse at tro, at dermed var Spørgsmaalet om Statens Forhold til Videnskaben i dette Land løst. Man maatte have for Øje, at Forskningsraadet kun tager Sigte paa at dække et ret snævert Omraade af Videnskaben, og at alle de anvendte Videnskaber peger tilbage paa Grundvidenskaberne, Fundamentalvidenskaberne. Hvis disse ikke for Alvor trives og